

store Forlegenhed, som vilde opstaae derved; men det er jo aldeles ikke sagt, at det vil forarsage selv den allerringeste Forlegenhed for Hans Majestæt Kongen. Det vilde forevrigt være underligt, om Folkethinget saaledes skulde have optaget al Statsmandsdygtighed i sig, at det ikke skulde være muligt, at et Medlem af Thinget kunde fremkomme med et Forslag, uden derved at paavælte sig den Byrde, at skulle danne et Ministerium. Det er Noget, som aldeles ikke passer til de stedfindende Forhold og Omstændigheder og hele Tingenes Gang, saaledes som de nu ere. Disse bestandige Tanker om, at der skal dannes et nyt Ministerium, benytter man blot til at nedslaae ethvert enkelt Forslag, eller nøde de enkelte Medlemmer af Rigsdagen til enten at sige: Her er jeg, jeg vil danne et nyt Ministerium, naar Hans Majestæt forlanger det, eller til blindt hen at følge det nærværende Ministerium.

Ordføreren: Dette er aldeles ikke min Hensigt, jeg opfordrer tværtimod Enhver, som har alvorlig Udflugt til at skaffe et bedre Ministerium end det nærværende, til af yderste Gode at bestræbe sig for at rydde det nærværende afveien, men derimod ikke at skaffe en gaaben Mark tilveie, hvor Ingen af os kan see, hvad Fremtiden vil føre med sig, og ikke henviser til alle disse ubekjendte Størrelser, som gaae, Gud veed, hvor i Verden.

Tiemroth: Den ærede Justitsminister sagde før, at vi vidste, hvad der gik bort af vore Rettigheder med Hensyn til Fællesanliggenderne. Ja, det, som Rigsdagen veed, det er, at Ministeriet vil have, at det altsammen skal gaae bort, det er det, som forlanges, ja, der forlanges endnu mere; thi efter det Forslag, som er stillet, og om hvilket den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har sagt, at Ministeriet vil tiltræde det, vil endog saa det gaae bort, at der skal være en Fællesforfatning. Naar en Lov i denne Stikelse er gaaet igjennem, saa bliver der ikke den mindste Berettigelse tilbage til at forlange Noget som Fællesforfatning, og det synes mig, at, da Folket nu har en Ret i de Anliggender, der skulle være fælles, saa kunde der være Svørgsmaal om at faae

at vide, hvormeget der skal gaae bort. Naar der forelægges os en Lov, som med klare Ord tyder paa, at det Altsammen skal gaae bort, saa kunde vi dog spørge, hvor det Altsammen skal blive af. Vi ere jo satte til at vogte paa, hvormeget der skal gaae bort, laeder os derfor faae at vide, hvad der skal komme i Stedet. Det Eneste, der staaer i den Lov, som foreligger, er Raadgivning eller Absolutisme, og jeg vilde ønske, at den ærede Justitsminister vilde bevise os, at der staaer noget Andet.

Ordføreren: Jeg maa atter tage mig den Frihed at berigtige en Uttring af det ærede Medlem. Jeg har nemlig paa ingen Maade sagt, at jeg med Sikkerhed vidste, at Ministeriet vilde gjøre det og det; jeg sagde kun, at jeg havde Grund til at formode det. (Flere Stemmer: En Formodning, som grandsede til Visshed). Jeg har kun sagt, at, naar Forhandlingerne udviklede sig saaledes, saa havde jeg Haab om, at det vilde vinde Ministeriets Bifald, og jeg har ogsaa svaret de Herrer, som vilde vide, hvor fra jeg vidste det, at det maatte de overlade til min egen Discretion.

S. Sage: Efter de stedfundne Forhandlinger tør jeg ikke have noget Haab om, at dette Forslag vil vinde Majoritet for sig, men jeg maa dog yttre et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne, navnlig fra den ærede Ordførers og den ærede Justitsministers Side. Naar den ærede Justitsminister har sagt, at ogsaa efter dette Forslag kunde de forudgaaende Forhandlinger spilles ved den næste Forsamlings Beslutninger, saa maa jeg dertil bemærke, at Sagen dog er lettet i høi Grad ved, at man indskrænker Beslutningen til et eneste Punct, og, medens et Fleertal i et Thing ved at forandre en eneste Løddel i, hvad der er vedtaget med Hensyn til en Række af Bestemmelser, kan spille den foregaaende Forhandling, saa kan man ikke antage, at det let vil blive Tilfældet her, hvor det kun gælder at vedtage en ganske enkelt Beslutning, hvorom Meningerne ikke saa let kunne vexe. Med Hensyn til hvad den ærede Justitsminister bemærkede om, at dette Forslag overlader — thi An-